

MIN STILLE VERDEN!

Det føles som tiden står stille,
Du vandere videløs omkring på din sti.
Veien du har valgt er vanskelig å gå,
Men for hver skitt du går,
Blir til mil etter mil.
Du vandere i din stille verden,
Hvor det ei finnes en lyd.
Støyen fra biler hører du ei,
Kun ditt hjerte – slag,
Som slår og slår.
Du møter fremmede på din sti,
Som snakker til deg,
Du smiler så vakkert og
Nikker forsiktig et lite ”nikk”,
”Var det meg de snakket til?”
Min endeløse vandring til det ukjente,
Hvor fører vel det hen!
Du tenker det er vel forseint
Til å snu!
Du ser fugler i trærne
Men hører de ei.
Med vinden mot ditt ansikt.
For den føler du.
Mens du vandrer nynner du en låt
Men du er ikke sikker
Hvordan det låter.
Du føler en viss frihet
Du føler du må danse med.
Du tenker
Det er blitt vår.
Og her lever jeg i stille verden,
Den som er så utrolig fin og vakker.
Men så utrolig sårt!
Min stille verden!

Bergen 24.04 2008
Hilde-Jannecke I. Hellestvedt